

Szauer Ágoston

SAJTÓHIBA

Először mégis egyenletes,
majd horpadás jön hirtelen,
közelről lyuk, s ki már leles,
elképed: szinte végtelen –

egy alsóbb szintből két betű,
mely így kivágva látható,
bár tudni, összetett terű,
de lent papírfehér a hó,

s mint jégtáblák, a részletek,
nem ismerhetni lényegük,
félíg torlódva mind lebeg,
s a vers marad, mélyén velük.

Tekintet, 2003/5.